

Arrest

**nr. 58 840 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger en van gemengde origine te zijn. Immers, uw moeder was van Armeense origine en uw vader was Azeri. U bent geboren op 9 december 1964 te Baku, Azerbeidjan. U verklaart een asielaanvraag te hebben ingediend omwille van het feit dat u van gemengde origine bent en omwille van het feit dat uw man, O. T. (...) (O.V. 4.876.256), en uw zoon, A. T. (...), sinds 1999 in België zijn. Uw man diende in 1999 een asielaanvraag in wegens vervolging op basis van origine. Immers, uw man is van Armeense origine en verklaarde omwille hiervan te worden vervolgd in Azerbeidjan. De asielaanvraag van uw man werd op 31 januari 2002 geweigerd op basis van de vaststelling van de bedrieglijkheid van zijn verklaringen. Wat uw eigen asielmotieven betreft, verklaarde u dat u sinds uw geboorte tot januari 1990 in Azerbeidjan heeft verbleven, waar u werd lastig

gevallen omdat u van Armeense origine was. Noodgedwongen moest u de naam M. (...) aannemen om geen last meer te krijgen. Op 10 augustus 1988 is er een Azerische buurman bij u thuis binnengeslopen met iets in zijn hand. Toen een Armeense buurman u belde, is de Azerische buurman gaan lopen. Op 15 augustus 1988 heeft de eerder vermelde Azerische buurman samen met een familielid uw huis in brand gestoken. Sinds 1990 tot uw vertrek naar België verbleef u afwisselend in Rusland en Armenië. Toen u samen met uw jongste zoon, A. T. (...), in 2003 in Armenië was, werd A. (...) gedurende 2 jaar gepest en geslagen op school omdat zijn grootvader Azeri was. Omwille van diezelfde reden werd A. (...) ook gepest en geslagen op straat door kinderen van de bureu. U heeft hieromtrent de wijkagent 1 keer aangesproken. Op 25 december 2007 bent u van de Armeense luchthaven Zvartnots naar Rusland gevlogen, waar u verbleef tot uw vertrek naar België. In de lente 2008 werd de winkel waar u werkte, door skinheads overvallen, waarbij u een mes tegen uw keel werd gehouden. Op 28 oktober 2009 vertrok u met uw jongste zoon A. (...) met een bus vanuit Moskou naar België, waar u op 30 oktober 2009 aankwam. Op 3 november 2009 heeft u uw asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties. U wou al eerder naar België komen, maar in 2003 en 2005 werd u bedregen door smokkelaars en u kreeg pas uw Armeens paspoort op 24 december 2007. In geval van een terugkeer vreest u vermoord te kunnen worden. U vreest vooral voor uw kinderen. U kunt zich niet elders in Armenië vestigen gezien uw man en zoon in België zijn.

U bent in het bezit van uw militair boekje, de geboortakte van uw zoon A. (...), uw huwelijksakte, uw Sovjetpaspoort, uw Armeens paspoort, het paspoort van uw zoon A. (...), een vertaling van uw huwelijksakte en 3 foto's betreffende een brand.

B. Motivering

U verklaart in Armenië ernstige problemen te vrezen omdat u van gemengde etnische origine bent. Immers, uw moeder was van Armeense origine en uw vader was etnisch Azeri (CGVS, p. 3). Voorafgaand dient erop te worden gewezen dat, gezien u de Armeense nationaliteit bezit, uw asielmotieven dienen te worden afgewogen ten opzichte van Armenië. Welnu, er dient ter zake te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er actueel geen sprake is van vervolging door de Armeense bevolking of door de overheid ten opzichte van personen van Azerische origine. Uit de eerder genoemde informatie blijkt dat Azeri in het dagelijkse leven geaccepteerd worden en niets te vrezen hebben. Ook blijkt uit de betreffende informatie dat er Azeri werkzaam zijn in de gezondheidszorg, bij de overheid en bij het leger. Er wordt geen gewag gemaakt van discriminatie van of geweld tegen Azeri. Bijgevolg kan er alleen al op basis van deze informatie worden gesteld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld.

Verdere bevestiging van de afwezigheid van een gegronde vrees in uw hoofde blijkt uit de vaststelling dat uw gedrag niet verenigbaar is met de door u verklaarde ernstige vrees : u vreest met name in Armenië vermoord te kunnen worden omwille van uw gemengde origine (CGVS, p. 20). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u meermaals naar Armenië bent teruggekeerd, ook nadat uw zoon, A. T. (...), in 2003 zowel op school als op straat werd gepest en geslagen omdat zijn grootvader Azeri was (CGVS, p. 14). Uit uw verklaring blijkt ook dat u na deze problemen nog voor langere perioden bent teruggekeerd naar Armenië. In 2006 zou u zelfs definitief naar Armenië zijn verhuisd. Op 24 december 2007 werd er u een Armeens paspoort met uitreisvisum verstrekt, waarna u korte tijd later Armenië definitief verlaten heeft (CGVS, p. 3, 7 & 8). Het feit dat u na de etnisch gemotiveerde problemen in 2003 met uw zoon vanuit Rusland nog bent teruggekeerd naar Armenië ondervindt de door u verklaarde ernst van uw vrees voor vervolging om etnische redenen ten aanzien van Armenië.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u geen bescherming kon krijgen van de Armeense autoriteiten. Immers, u heeft enkel eenmaal uw problemen betreffende uw zoon kenbaar gemaakt bij uw wijkagent (CGVS, p. 14). Echter, u heeft nooit schriftelijk klacht neergelegd bij de politie omwille van uw problemen (CGVS, p. 14 & 19). Ook heeft u geen advocaat, ngo of mensenrechtenorganisatie gecontacteerd aangaande de verklaarde problemen (CGVS, p.19). U heeft evenmin aannemelijk kunnen maken dat u geen verdere pogingen heeft ondernomen om bescherming te zoeken. In een poging tot verklaring waarom u behalve het ene contact met de wijkagent geen verdere poging tot het vinden van bescherming heeft ondernomen, stelde u dat de autoriteiten niets kunnen doen en dat je jezelf moet beschermen (CGVS, p. 19). Uit de verdere bevraging op dit punt blijkt echter dat dit louter uw persoonlijke mening is, die u niet fundeert met feiten. Verder stelt u zonder meer dat er geen advocaten zijn in Armenië. Wanneer er u op dit punt verdere vragen werden gesteld, hield u het erop dat u niet weet of er advocaten zijn in Armenië. Aangaande ngo's en mensenrechtenorganisaties stelde u in het algemeen dat ze niets zouden gedaan hebben (CGVS, p. 19). Deze opgesomde redenen om geen verdere pogingen te ondernemen om bescherming te krijgen, kunnen niet aanzien worden als aannemelijke redenen waarom u geen verder initiatief tot het vinden van bescherming zou hebben ondernomen. Gezien de ernst van de door u verklaarde vrees, met

name de kans om vermoord te worden (CGVS, p. 20), mag van u immers verwacht worden dat u minstens een verdere poging ondernomen zou hebben om bescherming in eigen land te verkrijgen.

Tenslotte doen vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van de door u verklaarde inreis in de Europese Unie afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U verklaart met een bus naar België gereden te zijn (CGVS, p. 12). U verklaart dat de reisbegeleider bij een controle in Polen is uitgestapt en praatte met de douaniers (CGVS, p. 12). Ook verklaart u dat de douaniers enkel de treden van de bus betraden en verklaart u dat er niemand individueel werd gecontroleerd (CGVS, p. 12). U heeft geen weet van andere controles en stelde bovendien vaak te hebben geslapen onderweg. Deze vaststelling brengt de aannemelijkheid van uw vluchtroute in het gedrang. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat de grenswachters aan de Poolse grens zelf op de bus stappen en alle personen controleren. Ook verklaart u niet te weten of er een Schengenvisum voor u werd gebruikt, verklaart u dat uw paspoort de hele tijd bij de reisbegeleider is gebleven en verklaart u geen afspraken te hebben gemaakt met de passeur ingeval van controle (CGVS, p. 12). Deze verklaringen zijn echter niet aannemelijk. Immers, gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat de passeur zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van de door hem gebruikte reisdocumenten en met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle. Deze vaststellingen ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw militair boekje, de geboortakte van uw zoon A. (...), uw huwelijksakte, uw Sovjetpaspoort, uw Armeens paspoort, het paspoort van uw zoon A. (...) dat u heeft getoond voor het Commissariaat-generaal maar niet is gekopieerd, en een vertaling van uw huwelijksakte bevatten louter gegevens betreffende uw identiteit en die van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De 3 foto's tonen aan dat er in een huis een brand heeft gewoed, maar bevatten geen informatie omtrent de plaats en de oorzaak van de brand en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept in een enig middel de schending in van de artikelen 48/3, 57/6, voorlaatste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich eveneens op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoekster beperkt zich in haar verweer tot het feit dat zij zowel de Armeense als de Russische nationaliteit bezit, en dat de commissaris-generaal verzoeksters asielaanvraag slechts heeft onderzocht in functie van Armenië en niet in functie van de Russische Federatie. Daar geen enkele aandacht is besteed aan de mogelijkheid dat verzoekster de dubbele nationaliteit heeft en welke de

weerslag hiervan is zowel naar Armenië als naar de Russische federatie toe, neemt verwerende partij een kennelijk onzorgvuldige beslissing, aldus verzoekster.

2.2.2.2. De bestreden beslissing is gesteund op het feit dat uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 11, deel 1) blijkt dat er actueel geen sprake is van vervolging door de Armeense bevolking of door de Armeense overheid ten opzichte van personen van Azerische origine in Armenië (voor wat betreft verzoekster zelfs van semi-Azerische origine), dat verzoeksters gedrag niet verenigbaar is met de door haar voorgehouden ernstige vrees, daar zij meermaals naar Armenië is teruggekeerd, dat zij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat ze geen bescherming kon krijgen van de Armeense overheden en dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar verklaarde inreis in de Europese Unie.

De Raad stelt vast dat verzoekster op geen enkele wijze desbetreffende motieven van de bestreden beslissing in concreto tracht te weerleggen. Daar zij zich beperkt tot de stelling dat verwerende partij haar dubbele nationaliteit in acht had moeten nemen, wordt in haar verzoekschrift geen afbreuk gedaan aan het in de bestreden beslissing gestelde. Bijaldien worden de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, als onbetwist en vaststaand beschouwd.

Waar verzoekster aanvoert dat verwerende partij heeft nagelaten rekening te houden met de dubbele nationaliteit van verzoekster, stelt de Raad dat niet kan worden vastgesteld dat verzoekster wel degelijk de Russische nationaliteit bezit. Ten eerste blijkt uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal en uit de bijlage 26, beide door haar ondertekend, dat verzoekster slecht haar Armeense nationaliteit vermeldde (administratief dossier, stukken 7 en 9). Vervolgens antwoordt verzoekster tijdens haar gehoor op 18 november 2010 op de vraag "wat is uw staatsburgerschap" als volgt: "Armeens, tegen betaling heb ik een Armeens PP gekregen, daarvoor had ik het USSR staatsburgerschap..." (administratief dossier, stuk 3, p. 3). Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoekster in het begin van haar verzoekschrift vermeldt dat zij "hoogstwaarschijnlijk de dubbele nationaliteit" bezit. De Raad constateert eveneens dat verzoekster een binnenlands Sovjet paspoort neerlegt, maar dat in dit document wordt vermeld dat verzoekster Armeense is. Bovendien werd dit CCCP-paspoort uitgereikt in 1981 op een ogenblik dat Armenië nog deel uitmaakte van de Sovjetunie (administratief dossier, stuk 10, document nr. 4, p. 2). Ten slotte blijkt uit haar huidig Armeens paspoort, uitgereikt op 24 december 2007, dat verzoekster op 16 mei 2008 een tijdelijke verblijfsvergunning in de Russische federatie heeft bekomen tot 21 maart 2011 (administratief dossier, stuk 10, nr.5, p. 3-4). Het gegeven dat verzoekster een verblijfsvergunning dient aan te vragen, wijst er logischerwijze op dat zij niet de Russische nationaliteit bezit.

Om voorvermelde redenen is de Raad van oordeel dat verzoekster niet de dubbele nationaliteit heeft. Het argument van verzoekster kan aldus niet worden aangenomen.

Uit de informatie dat er heden in Armenië noch in hoofde van de Armeense bevolking, noch in hoofde van de Armeense autoriteiten sprake is van enige vervolging ten aanzien van personen van Azerische origine en uit de vaststellingen dat verzoekster zelf verklaarde meermaals voor langere periodes naar Armenië te zijn teruggekeerd en dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt zich niet te kunnen beroepen op de bescherming van de Armeense autoriteiten – motieven die verzoekster ongemoeid laat – kan verwerende partij terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet aanwezig is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.3. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekster neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 11) en dat verzoekster tijdens het meer dan drie uur durende gehoor op het Commissariaat-generaal de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen

met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT